

ПОНЯТТЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА ЧИННИМИ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Погонець Д. – магістрант, гр. ПРЗмвн-11

Науковий керівник - к.ю.н. Тунік Ю.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Першочерговим при дослідженні змісту поняття «некомерційна господарська діяльність», на нашу думку, є визначення дефініції провідної категорії господарського права «господарська діяльність». З цієї метою доцільно проаналізувати різні нормативно-правові акти. Зокрема, у Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» у ст. 1 визначено: «господарська діяльність - будь-яка діяльність, у т. ч. підприємницька, пов'язана з виробництвом і обміном матеріальних і нематеріальних благ, що виступають у формі товару» [1]. У Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (втрата чинності від 28.06.2015 року) під господарською діяльністю законодавець розуміє будь-яку діяльність, у т. ч. підприємницьку юридичних осіб, а також фізичних осіб-суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язану з виробництвом (виготовленням) продукції, торгівлею, наданням послуг, виконанням робіт [2]. У чинному Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» [3] відсутня легальна дефініція господарської діяльності.

Відповідно до ст. 3 Господарського кодексу України (надалі - ГК України), під господарською діяльністю розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність [4].

В Податковому кодексі України (далі – ПК України) визначено, що господарська діяльність - це діяльність особи, що пов'язана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів,

виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на отримання доходу і проводиться такою особою самостійно та/або через свої відокремлені підрозділи, а також через будь-яку іншу особу, що діє на користь першої особи, зокрема, за договорами комісії, доручення та агентськими договорами (п. 14.1.36 ст. 14).

Причому необхідно відзначити, що останнє визначення фактично нівелює суб'єктний склад господарської діяльності. Порівняння сформульованих вище визначень господарської діяльності, дає підстави говорити про те, що дефініція, яка представлена у ГК України є уніфікованою та загальноприйнятною.

Отже, ознаками господарської діяльності є сфера здійснення - суспільне виробництво (господарська сфера); зміст - виробництво та реалізація продукції, виконання робіт, надання послуг відбувається не для власних потреб виробника, а для задоволення потреб інших осіб - споживачів у широкому розмінні (громадян як кінцевих споживачів, суб'єктів господарювання та різноманітних організацій, що використовують зазначені блага для задоволення своїх господарських чи інших потреб); передача зазначених благ іншим особам на платній основі, тобто функціонування у формі товару; професійні засади господарської діяльності; спеціальний суб'єкт, який повинен зазвичай мати статус суб'єкта господарювання; поєднання приватних інтересів виробника (в одержанні прибутку чи інших вигод/переваг від господарської діяльності) та публічних інтересів

Література

1. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16 квітня 1991 року (редакція від 01.01.2016 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua>.
2. Про ліцензування певних видів господарської діяльності : Закон України року (втрата чинності від 01.06.2000 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua>.
3. Про ліцензування певних видів господарської діяльності : Закон України від 02 березня 2015 року (редакція від 01.01.2016 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua>.
4. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 року (редакція від 19.02.2016 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua>.
5. Податковий кодекс України : Закон України від 12.12.2010 року (редакція від 01.01.2016 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua>.

СИСТЕМА ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ

Ярандін Д. – ст. 3 курсу, гр. ПРВн-31.

Науковий керівник - к.ю.н., доцент Скірський І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Задля належної розробки відповідних заходів протидії злочинності, в тому числі кіберзлочинності, необхідна належна організація діяльності, як правоохоронних органів, так і вищих органів держави, яка відповідає вимогам, що ставляться до правової, незалежної та демократичної держави.

Крім того, необхідне встановлення та усунення факторів, що позитивно впливають на існування та розвиток кіберзлочинності.

Необхідно зауважити, що незважаючи на прийняття на національному рівні нормативно-правових актів у сфері боротьби з кіберзлочинністю, її